

chris
mulder

Ten slotte

Het is een waar genoeg geweest de afgelopen drie jaar columns voor u te mogen schrijven. Als ik de oogst zo overzie, dan is er een veelheid aan onderwerpen voorbijgekomen. Meestal uit mijn dagelijkse praktijk tussen de mensen, maar ook op verzoek van lezers of naar aanleiding van hun reacties.

Een onuitputtelijke bron bleek de bijna permanente verbazing over de grote afstand tussen de top en de werkvloer. Is de leercurve van de beleidsbepalers dan zo vlak of leven ze in een andere wereld?

Heel veel reacties zijn gekomen naar aanleiding van de column over het gebruik van de mobiele telefoon. Toch verbaazingwekkend: dat weinig sociale gedrag van mensen die volledig opgaan in hun mobieltje.

Een terugkerend fenomeen

Pak zelf de draad op; neem je eigen verantwoordelijkheid.

bleek de leeftijdsdiscriminatie op de arbeidsmarkt. Naar aanleiding van hun reacties ben ik een paar keer in gesprek gegaan met langdurig werkzoekenden over hoe je sollicitatiebrieven schrijft en hoe je zou kunnen netwerken. Een intense belevenis!

De recente column over Moed bleek een voltreffer. Velen gaven aan zich te ergeren aan ontwikkend leiderschap. De betreffende column was geschreven naar aanleiding van een op handen zijnde grote reorganisatie. Topmanagement, dat nog niet eens het lef had om voor de echte plannen uit te durven komen.

Mensen kijken daar dwars doorheen.

Ook het fenomeen van eerst grote beloftes doen en die daarna niet nakomen omdat je moest 'polderen', bleek veel wrovel op te leveren.

Mijn eigen rode draad? Be-steed niet te veel aandacht aan al die anderen die schuld zijn aan jouw pech. Pak zelf de draad op; neem je eigen verantwoordelijkheid.

Maak je niet afhankelijk van instanties of raadgevers met een eigen belang. Ga (permanent) studeren omdat je iets wilt bereiken waarvoor je zelf hebt gekozen. Wacht niet op een subsidiepotje; sla je eigen slag.

Iets dergelijks geldt ook als je iets te snel je oordeel klaar hebt over van alles. Hoe gedraag je jezelf? Gaf je zelf het goede voorbeeld of houd je van oog om oog?

Leerzaam waren de reacties die weinig te maken hadden met de inhoud van de betreffende column. De schrijver liep dan volledig leeg op een enkel woord. Een apart fenomeen, maar ook een leermoment. We zijn kennelijk tegenwoordig zo hypergevoelig dat een enkel woord al voldoende is om te reageren. U begrijpt het al, door-gaans niet in de meest vriendelijke bewoordingen.

Mag ik u van harte bedanken voor het lezen van mijn columns en de vele positieve reacties daarop in woord en gesprek?

@ mulder@lc.nl

Chris Mulder is directeur van CMMC Management Consulting, gespecialiseerd in crisisinterventie en directiecoaching.